

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Русе, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Г. Ченджиев

при участието на секретаря Виолета К. Цветкова
като разгледа докладваното от Пламен Г. Ченджиев Административно наказателно дело № 20234520201360 по описа за 2023 година

Постъпила е жалба от Г.Я.С. в качеството му на управител на „Инса логистик“ ЕООД със седалище и адрес на управление с.Стряма обл.Пловдив против електронен фиш №8504591906 на МРРБ Агенция Пътна инфраструктура София, с който на основание чл.187а ал.2 т.3 от ЗДвП вр. чл.179 ал.3б от ЗДвП на дружеството е наложено административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на ДВЕ ХИЛЯДИ И ПЕТСТОТИН лева.

С жалбата си представителят на наказаното дружество моли съда да отмени електронния фиш като необоснован и постановен при съществени нарушения на процесуалните правила.

Представител на административно-наказващия орган моли съда да потвърди електронния фиш като правилен и законосъобразен.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не се оспорва обстоятелството, че жалбоподателката е управител на „Инса логистик“ ЕООД със седалище и адрес на управление с.Стряма обл.Пловдив .

Дружеството е ползвател на товарен автомобил Скания с рег.№

СВ9389НТ собственост на „Скания Файнанс България“ ЕООД.

На 04.03.2020г. „Инса логистик“ ЕООД сключва с „Конкорд смарт инфраструктура“ АД София договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане. По силата на този договор за автомобила с рег.№ СВ9389НТ е поставено бордово устройство №0305383189415. Към 28.08.2021г. дружеството е предплатило за пътни такси по договора .

На 28.08.2021г. малко след 15:00ч. този автомобил се движи се по главен път I –5, който съгласно Решение № 101 на МС от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса към него момент е включен в списъка като платена пътна мрежа. В 15:01ч. е заснет от стационарна камера поставена на км. 25+914 от път I – 5 в района до с. Тръстеник. Камерата генерира дата и час върху фотоса. В неустановен по делото момент и начин, както и от неустановена система или лице е направена справка със свидетелството за регистрация на автомобила и е установен неговия собственик и ползвател. Направена е и справка за подадени тол декларации и след като е установено, че за процесния курс не са подадени декларации, електронна система за събиране на пътни такси издава електронен фиш №8504591906, в който е посочено, че максималната допустима техническа маса на автомобила е 18600кг, извършва справка за собственик, ползвател, извършва справка за законен представител на собственика и ползвателя и определя имуществена санкция в размер на 2500лв.

Електронния фиш е изпратен на 09.07.2023г. - почти две години по-късно на представителя на наказаното дружество – ползвател на МПС.

Изложената фактическа обстановка се установява от писмените доказателства – удостоверение за регистрация Част1, известие за доставяне, договор за предоставяне на услуга, справка от „Конкорд смарт инфраструктура“ АД .

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като изхожда от оправомощено да обжалва електронния фиш и е подадена в срока предвиден от ЗАНН, а разгледана по съществото си е основателна.

На първо място обжалваният електронен фиш е необоснован. Дружеството жалбоподател е санкционирано за това, че автомобил негова собственост за движение по път включен в обхвата на пътната мрежа изцяло не е заплатена дължимата пътна такса, тъй като за това МПС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация. В хода на административнонаказателното производство не са събрани никакви доказателства как точно е станало установяването на нарушението. Предположение е, че електронна система още при заснемане на преминаването на автомобила през обхвата на камера е направила съпоставка с неговия вид и с данните от свидетелството за регистрация. Направила е извод, че категорията на автомобила е N2 и за неговото движение по пътната мрежа се дължи пътна такса заплащана чрез валидна маршрутна карта или валидна тол декларация. Този извод се подкрепя и от факта, че дори не се твърди, че системата измерва маса на заснеманото превозно средство, а масата е от съществено значение за определяне на вида на заплащане дължимата пътна такса – чл.10а ал.7 от ЗП.

Липсата на категорични доказателства по какъв точно начин е установено нарушението е следствие от обстоятелството, че устройството с № 40341, с което е заснемано преминаването на точно това превозно средство не извършва измерване на маса или други елементи налага единственият извод, че устройство № 40341 не представлява техническо средство за **установяване на нарушение**. Този извод се подкрепя и от регламентираните в чл.167а ал.6 от ЗДвП правомощия на определените от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица които да имат право на достъп до водените от Министерството на вътрешните работи регистри за установяване на собствеността, ползването, вида, категорията, обща техническа допустима максимална маса, броя оси и екологична категория на заснети от системата по ал. 1 пътни превозни средства. Точно тези правомощия дават основание да се направи извода, че устройството фиксира единствено движение на конкретно МПС, но преценката дали това движение е противоправно се извършва в един по-късен момент от оправомощени длъжностни лица. Настоящият състав приема, че по тази причина въз основа на информацията от това устройство не може да се установява административно нарушение и тази информация не е достатъчна за издаване на електронен фиш. Намирам, че тази информация е достатъчна единствено за

започване на административнонаказателно производство,но не и за финализирането му със санкциониращ акт. При наличието на тези факти и информацията от устройство № 40341 логично се налага извода,че обжалваният фиш е издаден в един по късен момент след извършване на необходимите и задължителни справки за вида и масата на автомобила,за неговия собственик и заплатените от собственика такси за използване на пътя. Това съмнение се засилва и от факта,че фишът е изпратен за връчване две години след датата на която устройството е фиксирало движението на автомобила. Приложената по делото снимка може да стане повод за извършване на разследване относно вид на МПС,маса, породените от тях задължения за използване на пътя и справка от друга система дали тези задължения са изпълнени.Събирането на тези доказателства може да се случи единствено в стандартното развитие на административнонаказателното производство по чл.36 и сл. от ЗАНН - акт и наказателно постановление с възможност на нарушителя да направи своите възражения и да представи доказателства,а не извънредния способ – чрез електронен фиш. Вероятно подобни обективни обстоятелства е имал предвид законодателят когато в разпоредбата на чл.189ж от ЗДВП по силата на който електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция се издава при нарушение по чл. 179, ал. 3 установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДВП. В конкретния случай дружеството е санкционирано за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДВП. Разпоредбата на чл.189ж от ЗДВП има недвусмислен диспозитив,а именно,че електронната система за да може да издава електронни фишове за нарушения трябва да има две функции : да може да **установи** нарушението и да го **заснема**. Очевидно устройство №40341 е способно единствено да заснема движение на МПС и единственото измерване което извършва е на дата и час. Това устройство не е предназначено за установяване на нарушение,тъй като както по-горе стана реч това установяване не става автоматично /както при техническите средства за установяване на скорост/, а представлява процес извършван от длъжностни лица.По тази причина информацията от устройството може да стане единствено повод за започване на административнонаказателно производство. Аргумент за това е и текста на разпоредбата на чл.167а ал.3 ЗДВП според който системата съставя **доклади**,а не електронни фишове. Докладите изготвени от системата , заедно с

приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват **доказателства** за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. Още повече, че вече в хода на административнонаказателното производство се установява участието на посредник при заплащане на таксите за използване на пътя, който твърди, че не е подал декларации тъй като не е получил информация от устройството, което е негова собственост.

Изводът, че нарушението не е установено с техническо средство и не следва да се санкционира с електронен фиш за налагане на санкция се подкрепя и от обстоятелството, че всяко техническо средство годно да установява нарушения по ЗДвП трябва да е от конкретен одобрен вид и конкретни технически характеристики. По силата на разпоредбата на чл.189 ал.8 от ЗДвП при обжалване на електронния фиш наказващият орган е длъжен да изпрати заедно с преписката и информация за вида на техническото средство и **данни за извършена метрологична проверка**. Наказващият орган не разполага с информация за вида на техническото средство, не разполага с протокол за одобрение на неговия вид и конкретни данни за извършена метрологична проверка. Единствените данни, които се представят са строителното разрешение за изграждане на тръбна рамка на която очевидно е поставено устройство №40341, но те очевидно не са достатъчни да се направи извода, че това устройство е от одобрен вид за установяване на нарушения и че е преминало метрологична проверка. Липсата на такива доказателства не дават възможност за определяне на устройство №40341 като техническо или като система за **установяване на нарушения**, така както е предвидил законодателя.

При съставяне на електронния фиш е нарушен процесуалния ред действащ към датата на нарушението и към настоящия момент. Според действащия към момента и на нарушението и понастоящем текст на чл.186 ал.4 от ЗДвП при нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато то е собственост на

юридическо лице – на управителя му, се изпраща покана с препоръчано писмо с обратна разписка да се яви в съответната служба за контрол в едномесечен срок от получаването ѝ, за да му бъде издаден фиш или за да посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението. Липсват доказателства, че наказващият орган е изпълнил процедурата на чл.186 ал.4 от ЗДвП. Нещо повече, същата разпоредба определя и лицето срещу което следва да се издаде фиш и то е без съмнение **управителя** на юридическото лице - собственик на моторното

превозно средство. Като е издал електронния фиш на юридическото лице ,а не на управителя,наказващият орган е нарушил не само процесуалния ред за изпращане на покана, но и материалния ред за определяне на субекта,който следва да носи административнонаказателната отговорност. Очевидно този подход се базира единствено на възможността на чл.187а ал.2 от ЗДвП, която дава възможност за този вид нарушения да се налага административно наказание имуществена санкция,но следва да се отбележи,че възможността,която дава чл.187а ал.2 от ЗДвП по никакъв начин не дерогира разпоредбите на чл.186 ал.4 от ЗДвП и е още една индиция,че законодателят е предвидил тези нарушения да се санкционират с наказателни постановления. Като е съставил електронен фиш на юридическото лице,а не на неговия управител,наказващият орган е нарушил реда на чл.186 ал.4 от ЗДвП и в разрез със закона е променил наказателно отговорното лице.

Втората причина поради която съдът счита обжалвания фиш за необоснован и незаконосъобразен е следната:

Като нарушена разпоредба във фиша е посочена тази на чл.102 ал.2 от ЗДвП. Същата създава задължение на собственика на ППС да не допуска движение на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Обективен критерий определен от законодателя за определяне на дължимата такса е **категорията** на ППС. Видно от фактите и обстоятелствата изложени във фиша е извършвано разследване поне за категорията на заснеманото ППС,неговия собственик,законен представител и относно обстоятелството

има ли или не постъпили тол декларации за движението му на инкриминираната дата.Необходимите данни за определяне на дължимата пътна такса задължително е налагало извършване на разследване и констатациите очевидно са плод на такова. Разследването само по себе си изключва безспорността,която е основание за издаване на електронен фиш. Като е извършил разследване, в което не е дал възможност на нарушителя за възражения, наказващият орган освен горното и е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. Това нарушение е пряко свързано с правото на защита,което винаги представлява съществено нарушение на процесуалните правила и самостоятелно основание за отмяна на атакувания акт. При това разследване обаче не извършена справка със задължителните при извършване на превоз тахографски данни и данни от карта на водач. Събирането на такива доказателства би довело до безспорност относно движение на ППС,неговия курс и водач и по-точно определяне на наказателно отговорното лице.

Друго обстоятелство водещо до необоснованост на обжалвания фиш е липсата на доказателства за отрицателните предпоставки на чл.179 ал.3д от ЗДвП за санкциониране. Според тази разпоредба в случаите на ал. 3, 3а или 3б движението по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от едно и също пътно превозно средство в рамките на един и същ календарен ден се счита за едно нарушение и се налага едно наказание и когато с едно и също пътно превозно са извършени нарушения по ал. 3а и 3б, наказание се налага само по ал. 3а. Тези отрицателни предпоставки за налагане на административно наказание са предпоставка, която наказващият орган е длъжен да изследва при издаването на всеки един санкциониращ акт и доказателствената тежест за доказване на тяхната липса тежи върху наказващият орган и освен това втората определя наказателно отговорното лице. В конкретния случай липсват категорични доказателства,че за движението на това ППС същия ден не е издаван друг електронен фиш или акт. Освен това при твърдяната липса на изобщо платени пътни такси, според наказващият орган безспорно има извършени нарушения по ал.3а и 3б. Наказващият орган в този случай е бил длъжен по силата на разпоредбата на чл.179 ал.3д от ЗДвП да наложи наказание само по ал.3а без възможност за избор. Това е налагало установяване на водача и налагане на законосъобразно административно наказание. Това изискване е още една предпоставка за

изключване на специалния ред чрез издаване на електронен фиш. Като не е представил доказателства за липса на други нарушения на същия ден извършени с това ППС и като е издал електронен фиш на дружеството собственик вместо на водача,наказващият орган е постановил необоснован и незаконосъобразен акт. Аргумент в подкрепа на становището,че нарушението по ал.3б следва да се санкционира с акт и наказателно постановление са разпоредбите на чл.189е от ЗДвП. Тази разпоредба освен правомощия на контролните органи и процедура за съставяне на акт за установяване на административно нарушение съдържа в себе си и отрицателни предпоставки за носене на административнонаказателна отговорност. По силата на разпоредбата на чл.189е ал.2 от ЗДвП още при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б и преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Като е издал електронен фиш и го е изпратил за връчване на собственика две години след посочената в него дата на издаване без в него да е посочил за кой сегмент от пътя не е заплатена такса наказващият орган практически го е лишил от възможността да посочи кое е лицето на което е било предоставено управлението на автомобила преди такъв период от време, да направи възраженията си във връзка обективните елементи на нарушението и да прецени правилността и законосъобразността на определения размер на компенсаторната такса.

По изложените съображения съдът намира,че обжалваният електронен фиш следва да се отмени като незаконосъобразен и необоснован.

Доказателства за направени разноси не са представени.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло електронен фиш за налагане на глоба №8504591906 на МРРБ Агенция Пътна инфраструктура София, с който на „Инса логистик“ ЕООД със седалище и адрес на управление с.Стряма обл.Пловдив представлявано от управителя Г.Я.С. на основание чл.187а ал.2 т.3 от ЗДвП вр. чл.179 ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание

ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на ДВЕ ХИЛЯДИ И ПЕТСТОТИН лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от уведомяването.

Съдия при Районен съд – Русе: _____